

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

זיכרון אשה

קובץ מיוחד בקשר עם כ"ז אדר

גיליון ז'
שנה שמינית

יוצא לאור על-ידי
ועד „חיילי בית דוד”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקווי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבעים לבריאה
ה' תהא שנת עוז – שנת 770
ק"ז שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שלימות הזיכוך (זך) כשמגלים כוונת הצמצום

"...להעיר מהעילוי דיום כ"ז – אותיות "זך", כולל גם זיכוך ובידור וצירוף, כמ"ש בנוגע לזמן הגאולה "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" . . אשר, שלימות הזיכוך והצירוף הוא – עי"ז שמגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלקים גופא.

ויומתק יותר – שיום כ"ז (זך) בא לאחרי יום כ"ו, בגמטריא הוי', היינו, שסדר העבודה הוא שתחילה נעשה גילוי שם הוי' (צמצום בשביל הגילוי), ולאח"ז מגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלקים".

(ש"פ ויקהל-פקודי, ז"ך אדר ה'תש"ג, הערה 110)

יוצא לאור על-ידי

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח – בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, נ.י.

להקדשות, תרומות או לקבלת הקובץ השבועי בדוא"ל,

ניתן לפנות לכתובת: vaad770@gmail.com

כמו-כן, ניתן להוריד את הקובץ באתר:

moshiach.net/blind/wn-he

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,

שלום וברכה

בעומדנו בעש"ק פ' ויקהל-פקודי – כ"ז אדר, יום בו החל מצב של העלם והסתור שמטרתו היחידה להביא לעלי' דגאולה השלימה, וכלה"ק של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "...ירידה, שהיא אך ורק לפי שעה, ול"ראג קטן עזבתיך", ואך ורק למראית עינים (בכלל ובמפורט), בכדי שלאחר' ועל-ידה תהי' עלי' הכי גדולה, ולא רק רגע של עלי', אלא עלי' נצחית", הננו מוציאים לאור קובץ **"וירם קרן משיחו"** ובו –

א. לקט משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהם ניתן למצוא רמז וקשר למאורע דכ"ז אד"ר תשנ"ב.

ב. מכתב התעוררות שכתב א' החסידים בחורף תשד"מ בקשר לדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שיתוועד רק פעם בחודש.

ג. תמליל מדברים נלהבים שנשא הגה"ח ר' **יצחק שי' גולדברג**, בכינוס לחיזוק האמונה – כ' מר-חשוון תשנ"ד, אודות האמונה שכ"ק אד"ש מה"מ יגאלנו מיד ממש וביצוע הוראותיו הק', במיוחד מהשנים תנש"א-נ"ב.

ד. מכתב מיוחד שכתב הרה"ח ר' **משה סלונים** ע"ה בו מנתח בבחירות את התקופה הגורלית שלאחרי כ"ז אד"ר תשנ"ב, והדרך להגיע לגאולה השלימה.

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביופיו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו, וכירו וידעו כל יושבי תבל במלכותו, ויכריזו כולם יחדיו, בקול גדול ובהתבטלות מוחלטת, את ההכרזה הנצחית המביאה לידי ביטוי את התמסרותנו והתקשרותנו אליו, ופועלת התגלותו המיידית בגאולה האמיתית והשלימה:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, יום ועש"ק פ' ויקהל-פקודי, כ"ו אדר ה'תשע" – שנת 770
מאה ושבע שנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ו'שישים שנה' לנשיאותו
ברוקלין, נ.י.

הקב"ה "הרשה" מציאות כזו של ירידה שאין כמוה,
אך ורק כי בחסדו הגדול רצה להביא

עלי הכי גדולה שאין לה הפסק

חליינו הוא נשא - בנשיא הדור • שחודש ניסן יהיה כבר בתוך הגאולה
• והיו עיניך רואות את מוריק" יחדור בכל העולם • "בריא מזלי" בנוגע
לנשיא הדור • כעת כבר אין צורך ב"מסוה" • העלי' לפי גודל הירידה
• לפנינו לקט משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהם ניתן
למצוא רמז וקשר למאורע דכ"ז אד"ר תשנ"ב • ירידה לצורך עלי'

II העלי' שלאחרי הירידה מודגשת במשיח צדקנו

ועוד והוא העיקר, שמכל הענינים נזכה תיכף ומיד – להגאולה האמיתית והשלימה
ע"י משיח צדקנו, אשר, במשיח צדקנו מודגשת ג"כ העלי' שלאחרי הירידה כמ"ש
"מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו", שהיא עלי' נעלית ביותר.
(משיחת אור ליום ד', שושן פורים קטן ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

II העילוי דיום כ"ז

להעיר מהעילוי דיום כ"ז – אותיות "זך", כולל גם זיכוד וביורר וצירוף, כמ"ש
בנוגע לזמן הגאולה "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" . . . אשר, שלימות הזיכוד והצירוף
הוא – עי"ז שמגלים כוונת הצמצום וההעלם דשם אלקים גופא.

ויומתק יותר – שיום כ"ז (זך) בא לאחרי יום כ"ו, בגמטריא הוי', היינו, שסדר
העבודה הוא שתחילה נעשה גילוי שם הוי' (צמצום בשביל הגילוי), ולאח"ז מגלים
כוונת הצמצום וההעלם דשם אלקים.

(ש"פ ויקהל-פקודי, ז"ך אדר ה'תש"ג, הערה 110)

II "בריא מזלי" בנוגע לנשיא דור השביעי

והדגשה מיוחדת בענין זה – בעמדנו בחודש אדר "דבריא מזלי", כיון שאם כל
הענינים דאדר הם באופן ד"בריא מזלי" – עאכו"כ בנוגע למשה רבינו, נשיא הדור,
שכן, ענינו של הנשיא הוא בדוגמת ענין ה"מזלי", מלשון "נוזלי". וכדאיתא במאמרי
חז"ל בנוגע לנשיאי השבטים – שעל-ידי ודרך הנשיא היתה השפעת כל ההמשכות

וההשפעות לכל אנשי השבט, שעד"ז הוא נשיא הדור – שעל ידו נשפעים (ונוזלים) כל הענינים לכל הדור כולו. וממילא מובן, שהענין "דבריא מזלי" שבחודש אדר הוא ביתר שאת ויתר עוז בנוגע למשה רבינו.

. . בכל זה ניתוסף גם מצד שנמצאים אנו כבר שבעה ימים בחודש אדר . . ונוסף לזה – גם השביעי (בפני עצמו) יש בו מעלה מיוחדת, כמאחז"ל "כל השביעין חביבין".

והרי ענין זה שייך במיוחד למשה רבינו, שכן, עליו נאמר "כל השביעין חביבין" להיותו השביעי! וכמובא במאמרי ההילולא של נשיא דורנו (בהמשך ד"באתי לגני אחותי כלה"), שההמשכה ד"אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין" נעשתה מחדש (לאחרי הסתלקות השכינה מלמטה למעלה) ע"י שבעת הצדיקים בכלל, ובמיוחד ע"י משה רבינו "שהוא השביעי וכל השביעין חביבין".

. . ש"הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון", היינו, שזהו **אותו הגואל עצמו**, החל ממשה רבינו בפשטות, ועד למשה רבינו שבדורנו זה, נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ה.

(משיחת אור ליום ד', מוצאי ד' אדר ראשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

II "והיו עיניך רואות את מוריק" יחדור בכל העולם

ובזה מיתוסף עוד יותר – בבואנו מהשבת הקודמת, ש"פ "כי תשא את ראש בני ישראל" (שקלים), שבסיומה וחותרמה מסופר אודות "קרן עור פני משה", שכן, ענין זה קשור עם מה שיתגלה לעת"ל בכא"א מישראל ע"י ה"משה" שבקרב כל איש ישראל, וכל אשה ישראלית, כולל אפילו טף – שבכולם יהי הענין ד"קרן עור פני משה".

אלא שאז לא יהי צורך בשום "מסוה", כיון שיקויים בכל העולם כולו היעוד ד"והיו עיניך רואות את מוריק", וזה יחדור בכל העולם כולו עד כדי כך, שכל מציאותו בגלוי תהי' – עצמות ומחות!...

(משיחת אור ליום ועש"ק, כ"ד אדר ראשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

II לפי גודל הירידה ניתן להעריך את גודל העלי' שלאחרי'

ומזה מובן לעניננו – שזה שהקב"ה איפשר ו"הרשה" ("ערלויבט") מציאות כזו, של ירידה שאין כמוה – הרי זה אך ורק מצד שהקב"ה בחסדו הגדול רצה להביא את בני ישראל לעלי' הכי גדולה, שלכן, הוא הקדים לפני-כן ירידה, שהיא אך ורק לפי שעה, ול"ירגע קטן עזבתיד", ואך ורק למראית עינים (בכלל ובמפורט), בכדי שלאחרי' ועל-ידה תהי' עלי' הכי גדולה, ולא רק רגע של עלי', אלא עלי' נצחית, ועד לעלי' שאין לה הפסק!

(משיחת יום ד', מוצאי שושן פורים קטן ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

II כעת כבר אין צורך ב"מסוה"

ומה שהיו צריכים ל"מסוה על פניו" (דלא כבי"מילתא זוטרתא!) – הרי זה אך ורק כפי שהי' בימים ההם, משא"כ עתה, כשמתכוונים להגאולה האמיתית והשלימה, הרי זה "מילתא זוטרתא" ואין צורך ב"מסוה" כלל, כיון שבגאולה העתידה יקויים בכל יהודי ובכל בני ישראל ובכל העולם כולו – "ולא יכנף עוד מוריד והיו עניך רואות את מורידך".

(משיחת יום ה', ט"ז אדר ראשון ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

"חליינו הוא נשא - אצל נשיא הדור"

משיח עומד ביחד עם בני ישראל ומשתמש בכל ענינו בכדי לסייע לבניי כפי שהם במצבם, שלכן אומרים 'הוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו מכיון שהוא נמצא ביחד עם בניי לעזור להם במצבם, עד לכח הדיבור שבפה – לנצלו לאמירת נגלה וחסידות לכל בניי, כשם שראו זאת אצל בעל ההילולא, וכפי ששאלו את כ"ק מו"ח אדמו"ר: רבי, אפילו אם יש איזה טענות אליכם ורוצים להעניש אתכם – מדוע צריכים להשתמש בעונש לענין הדיבור דוקא? הרי זה ענין שהשתמשתם בו כל חייכם להפצת היהדות במסירת נפש בממונו ובנפשו, והצלחתם בזה ועשיתם לו ית' דירה בתחתונים, ומדוע העונש צריך- להיות בענין שלגמרי מסרתם אותו להקב"ה?

אלא זהו הענין ד'חלינו הוא נשא', כפי שהי' אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר. ובדוגמת דברי הגמ' על משיח שהוא יתיב ביני עניי סובלי חלאים... שרי חד ומתיר חד', היינו שבכל פעם קושר רק פצע אחד ולא שניים – כדי שכאשר ישראל יעשו תשובה יומיד הן נגאלין יוכל משיח לבוא מיד בלי להתעכב אף רגע מיותר, ולכאורה איך מגיעים פצעים למשיח?

אך הענין הוא ש'עמו אנכי בצרה': כמו שכל היהודים סובלים כך גם משיח סובל, ולא בענינים שאצלו הם נחשבים לסבל ('יא מאטערניש'), אלא בענינים שאצל יהודי פשוט נחשבים לסבל, שהרי ישנם אנשים כאלו שאין להם שום שייכות לרוחניות, ואצלם תופס מקום רק מה שרואים בגשמיות, וגם איתם צריך להיות ביחד במצבם... גם להם מראה משיח ש'עמו אנכי בצרה'.

(משיחת ש"פ בשלח תש"ל)

פורסם לראשונה בלה"ק ב"יחי המלך" גיליון תנה)

צריך להיות הזזה בפועל ממש

בחורף תשד"מ אמר כ"ק אד"ש שכיון שאין שומעים לדבריו וחסר בהתקשרות, ממילא יתוועד רק פעם בחודש • מכתב התעוררות שכתב א' החסידים בקשר לכך ואקטואלי גם לתקופה זו

לכבוד תלמידי בית המדרש והמתיבתא

בשייכות למעמד ומצב שבו אנו עומדים צריך כל אחד לצייר לעצמו איך שהוא יושב בסעודת שבת, ופתאום אביו אומר לו: מצד הנהגתך הבלתי רצויה בכלל ואי מסירה לדברי בפרט, איני נותן לך דמי כיס בכל שבוע וגם איני רוצה לדבר איתך, רק פעם בחודש כיוון שסוף סוף עדיין אני אביך, ואם לא תשנה מעשיך... ופורץ בבכי.

תצלום המכתב

מובן מבלי ספק שיקרה ב' דברים: א) גם הבן יפרוץ בבכי "און וועט זיין זייער צובראכן ביי זיך". ב) שיעשה כל מה שביכולתו להיות מרוצה אצל אביו (הבטחה שישנה דרכיו, ועד לשינוי דרכיו בפועל).

כמו"כ (ויותר מכך) כשאבינו כ"ק אדמו"ר שליט"א אומר: שמצד זה שאין שומעים לדבריו, ואי התקשרות אליו (די וואגנעיס פייפס פאר זיך און זיינען ניט צוגעבונדן צום לאקאמאטיו) אינו מתוועד אתנו, רק פעם בחודש ב"לית ברירה" יתוועד, הרי מובן שזה (דורש: א) א ערענסטע אריינטראכט בהמעמד ומצב. ב)

ועוד ועיקר (דהמעשה הוא העיקר) צריך להיות הזזה בפועל ממש ללמוד (און קאכן זיך) המאמרים, הליקוטים, וההנחות, ולהביא זה לידי פועל. גם יש לכ"א לצייר הצער הגדול שיש להאב כשמדבר דיבורים כאלו, ואעפ"כ עושה זאת כדי שיהי' הזזה ושינוי אצל הבן, ונקל להבין הצער הכפול אם התכלית והכוונה מהדיבורים (היינו הזזה ושינוי) לא הי'.

וכדאי כאן להעתיק קטע מד"ה וארא תשי"ב וז"ל: "עד"מ בן שנמצא בקירוב אצל אביו ואביו מקרבו, שאז מתרחב הבן לעשות ענינים מצד קטנות המוחין. . ועי"ז מה שאביו מרחק אותו עד שאומר לו שאינו אביו, עי"ז יתעורר אצל הבן שיחפוץ בקרבת אביו, כי אינו רוצה בזה שאביו יקרא אינו אביו, ועד"ז הוא בנשי"ל...". עי"ש.

ובהמשך להני"ל נוסף שלכל אחד צריך להיות הזזה כללית ללמוד המאמרים, ההנחות והליקוטים, באנו להתחזק בשתי ענינים ומובן שכ"א בתור בן ישתתף: א) לחזור כל מאמר של ההתוועדיות של שבת בעי"פ (ידיעת הענינים היטב) ויכנס דו"ח לכ"ק אדמו"ר שליט"א, והממונה עי"ז ה"ה... ב) שעכ"פ חצי שעה מסדר שיחות ישתתף כל אחד בלי יוצא מן הכלל ונמנו שני ממונים לכל כיתה שיתנו דו"ח עי"ז ויכנס לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

בברכה להצלחה בכל האמור, בשם המסדרים

הדרך להוריד את ההעלם והסתר:

לבצע באמונה שלימה את דברי הרבי שליט"א

דוקא עכשיו הרבי שליט"א מראה לנו את פני קדשו ומעודד בגופו את שירת יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! • לפנינו דברים נלהבים שנשא הגה"ח ר' יצחק שי' גולדברג, ראש ישיבת תורת"ל מגדל העמק, בכינוס לחיזוק האמונה - תשנ"ד, אודות האמונה שכ"ק אד"ש מלך המשיח יגאלנו מיד ממש וביצוע הוראותיו הק', במיוחד מהשנים נ"א-נ"ב

- שוכתב מסרט ההקלטה ע"י מערכת "ועד חיילי בית דוד" -

ישנם דברים שלמרות שהם פשוטים, ברורים וגם ידועים, מכיון שהיצר הרע הוא אומן במלאכתו, ובלשון החסידות "א קלוגינקער", ממילא גם אם הוא לא מצליח להטיל ספקות, הוא מנסה לפחות לקרר: לכן, יש צורך לדבר ולחזור ולדבר כדי שהדברים יכנסו במוח ובלב.

כל אחד ואחד מאנ"ש יודע ומאמין במשך כל השנים מ-תש"י, שדורנו דור השביעי הוא יהי הדור הראשון של הגאולה ושהרבי שליט"א הוא זה שיגאל את עם ישראל מהגלות. הדברים האלו חזורים וחקוקים במוחו ולבו של כל חסיד. זה לא רק רגש חסידי, וזה לא יצירה של בן אדם כלשהו. מי שהכניס את זה במוחנו ולבנו הוא הרבי שליט"א בעצמו. החל מהמאמר הראשון ובשיחות ובמאמרים שלאחר כך.

ומשנה לשנה, ובמיוחד בעשר שנים האחרונות, כל מי שלומד וקורא את השיחות וההתוועדויות של הרבי מדי שבת בשבתו, יודע ומרגיש שאנחנו עומדים בתקופה האחרונה של הדור השביעי, על סף הגאולה של דור הראשון של הגאולה.

שיחות נפלאות על מלך המשיח

כל זה הי' גם עד כ"ח ניסן. מכ"ח ניסן התחיל תקופה חדשה. מאותו כ"ח ניסן, בשיחה הידועה, כבר רמז הרבי שליט"א על תקופת ההעלם וההסתר הנורא שאנחנו עוברים עכשיו, אבל יחד עם זה, דוקא מאותה תקופה, מאותם הדיבורים על ההעלם והסתר, התחיל הרבי שליט"א לדבר דברים גלויים ונפלאים על הזמן של ביאת המשיח ועל מלך המשיח עצמו.

לדוגמא: השיחה הידועה של פרשת שופטים שהרבי דיבר ש'הנה הנה זה בא' זה

פעולת העם בחיי המלך

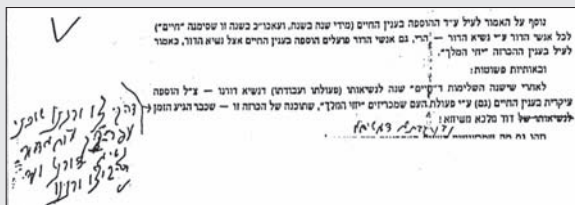
"...וכמודגש גם בהכתרת המלך – שהעם מכריזים "יחי המלך" (כפי שמצינו גם במלכות בית דוד), שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך.

ה. על פי זה מובן גם בנדון דידך – "חיים" שנה לנשיאותו של נשיא דורנו:

נוסף על האמור לעיל על דבר ההוספה בענין החיים (מידי שנה בשנה, ועל אחת כמה וכמה בשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור על-ידי נשיא הדור – הרי גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות: לאחר שישנה שלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו – צריך להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו – שכבר הגיע הזמן **דהקיצו ורננו שוכני עפר** – **כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו** דוד מלכא משיחא!

(משיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח - מוגה)

מעלי ההגרה על הקטע מהשיחה המובא למעלה (הכת"ק בא במודגש).

נבואה. הרבי עשה מביאת משיח צדקנו בדור זה – נבואה, הלכה בתורה. פסק דין ברמב"ם שנבואה לטובה לא יכולה להשתנות. היום זה שמשיח יבוא בדורנו זה הלכה בתורה התורה אומרת שמשיח יבוא בדורנו. והרי כאשר הנביא עצמו אומר על הדברים שהוא אומר שזה נבואה, אין לך נבואה גדולה מזו.

ואחרי זה השיחה שהרבי דיבר בכנס השלוחים. הם השלוחים, הם שמנהלים את היהדות בכל העולם כולו, הם המשפיעים של יהדות בכל

העולם כולו, שמביאים את דבר הרבי. ובכנס השלוחים אמר הרבי שנסתיימה עבודת הבריורים, ומה שנשאר עתה זה לקבל פני משיח צדקנו. זה העבודה, זה התפקיד, לבוא ליהודי ולומר לו: עכשיו הגיע זמן הגאולה, הדור שלנו ייגאל, אתה תצא מן הגלות, הרבי יגאל אותנו, אתה צריך להתכונן לגאולה, ולכן תפילין, שבת וכו', זה התפקיד.

וכך גם השיחות על מלך המשיח עצמו. השיחה בפרשת וירא שהרבי אמר שהיום יש כבר לא רק המציאות של מלך המשיח אלא גם ההתגלות של מלך המשיח. השיחה בכנס השלוחים, שהרבי אמר שהתחיל כבר ה"שלח נא ביד תשלח", כבר התחיל השליחות של משיח לגאול את עם ישראל, אנחנו צריכים לעזור שיוכל לסיים את השליחות. מדובר כבר על שלב של התחלה עד כמה שאפשר להבין את זה, וכך עוד

ועוד ועוד שיחות וכל מי שרוצה וכל מי שמעוניין יכול לפתוח וללמוד ולהאמין ולקבל את הדברים כפשוטם.

המצב אינו בסתירה לשיחות הק'

נכון, הי' כ"ז אדר וישנו כ"ז אדר, אך אסור לנו לתת שום פירושים ושום הסברים ח"ו, כי אין שום הסבר ואין שום פירוש, והדבר לא ייתכן שזה יהי' כך, וחייב הקב"ה לתת שהרבי שליט"א יבריא תיכף ומיד ממש.

אך כאשר השכל של בן אדם מגיע אליו ומפתה אותו, ומכניס לו סברות שונות ומשונות ופירושים שונים ומשונים ומסקנות שהן למטה מן השכל, הרי ודאי וודאי שעדיף לקחת את השכל ואת העיניים ולפתוח את מאמרי רז"ל ואת המדרשים, בתורה שבכתב ובתורה שבע"פ ובשיחות של הרבי, ואז הוא יראה שלא רק שהמצב הזה איננו סתירה ח"ו על כל הדברים שנאמרו לפני זה, ואין בזה שום סטי', אלא אדרבה, הקושי' שישנה, זה על הקב"ה, למה עשה הו"י ככה? כיון שהרי כל מה שכתוב במדרשים וכל מה שכתוב במאמרי רז"ל יכול להיות ברוחניות ובאופנים שונים ובדרגות שונות וודאי וודאי שזה כבר הי', וגם הי' די והותר בגשמיות כפשוטו גם כן.

**היו אנשים פרטים
וכן אנשים כלליים,
ששאלו אצל הרבי
לאחר כ"ז אדר האם
אפשר היום לפרסם
ברבים וגם להדפיס
שהרבי שליט"א הוא
מלך המשיח שיבוא
ויגאל את עם ישראל
והרבי שליט"א נתן
להם רשות**

ואם אכפת לנו המצב של כ"ז אדר, וודאי שאכפת, כי לכל אחד ואחד מאנ"ש הרי זה נוגע לו בפנימיות נפשו, מה שהי' צריך לעשות ומה שצריכים לעשות, זה פשוט לבצע את ההוראות של הרבי שליט"א שנאמרו בתקופה הזאת, לבצע את ההוראות ואת הדברים שהרבי שליט"א דיבר מכ"ח ניסן עד כ"ז אדר, לא ח"ו להעלים אותם, אלא לפתוח אותם עוד ועוד, ללמוד אותם, לחיות אותם, שזה ייכנס למוח וייכנס ללב.

מי יודע להוריד העלם והסתר? מי יכול להוריד העלם והסתר? רק הרבי. ולהוריד את ההעלם והסתר הזה, הוא כשנלך בכח של הרבי. ומהו הכח של הרבי? זה לקחת את הדברים המפורשים שיצאו מפי קדשו ואת זה לבצע, בלי שום פשטליך ובלי שום פירושים, דברים כפשוטם. ככל שנבצע יותר ונחיי יותר באמונה שלימה ותמימה בדברים שהרבי שליט"א חנך אותנו ודיבר איתנו בתקופה שקדמה לתקופת ההעלם והסתר, זה הדבר שיוריד את ההעלם והסתר.

הרבי מאשר לפרסם שהוא מלך המשיח

נוסף לכך, דווקא מאותה תקופה, מתקופת ההעלם והסתר, מהתקופה של כ"ז אדר, דווקא מאז מגלה הרבי שליט"א דברים נפלאים ודברים גלויים על ביאת המשיח ועל המשיח עצמו, עוד יותר ממה שהי' לפני זה.

היו אנשים פרטים וכן אנשים כלליים, ששאלו אצל הרבי האם אפשר היום לפרסם ברבים וגם להדפיס שהרבי שליטי"א הוא מלך המשיח שיבוא ויגאל את עם ישראל והרבי נתן רשות.

שאלו אצל הרבי האם לפרסם היום שמה שהרבי שליטי"א אמר שדורנו הוא דור הגאולה, זהו דברי נביאות פשוטו כמשמעו, ואמר הרבי: כן, לפרסם שזה נביאות. ומה לנו יותר בתוך התקופה של ההעלם והסתת, מה שאנחנו זוכים להתראות עם הרבי שליטי"א כמעט פעמיים ביום, וזה דוקא כשהרבי שליטי"א מראה לנו את פני קדשו ומעודד בתנועת גופו את השירה של יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

אנחנו לא שומעים היום מאמר מהרבי, אנחנו לא שומעים שיחה מהרבי, אך הרבי נותן את עצמו אלינו, הוא מראה את עצמו והוא מעודד בתנועות גופו. במה? עם מה הוא נותן ואת מה הוא מחי" את האמונה הזאת, שאנחנו נחי" עם: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כל מי שיש לו קצת רגש, קצת שכל וקצת אמונה, הי' לוקח את הדברים האלה ואת הרגעים האלה כדי להתקשר בהתקשרות עצמית ופנימית עם הרבי שליטי"א וכמלך המשיח שיגאל אותנו, ושזה ייכנס במוח ובלב עד שיוחדר אצל כל אחד ואחד מאתנו שאין בלבנו אלא אחד. שלא יתכן ולא שייך אחרת, זה מחוייב המציאות. לכל חסיד חב"ד צריך להיות חדור אצלו שאין לו בעולמו אלא הרבי. הרבי שמבריא ומתגלה, הרבי שגואל את עם ישראל. אין שום מחשבות זרות אחרות ועם זה צריכים לחיות.

מדוע ישנם שעושים פשטליך בשיחות?

ישנם לצערנו חכמים למיניהם שמעוותים ומעקמים דברים מפורשים של הרבי ומעלימים דברים מפורשים של הרבי. צריך גם להתייחס לזה, למרות שזה יחידים ואין לזה שום ערך. יש שיחה של הרבי שאיך יתכן שדוקא אחרי מתן תורה שהי' אנכי ה' אלקיך, עם ישראל הי' בדרגא גבוהה כזו, דווקא אז היתה נפילה כזו של חטא העגל?

אנחנו לא שומעים שיחות מהרבי, אך הרבי מראה את עצמו והוא מעודד בתנועות גופו. במה? עם מה הוא נותן ואת מה הוא מחי" את האמונה הזאת, שאנחנו נחי" עם: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרבי הסביר בזה בינה של תורה ברש"י דבר מעניין. רש"י בפרשת העגל "ויצר אותו בחרט ויעשהו עגל מסיכה" כותב שלשה דיבורי המתחיל שבכל אחד מביא שני פירושים, אבל כל פעם בסגנון אחר. פעם הראשון הוא כותב: יש לתרגמו בשני פנים. בפעם השני הוא כותב: יש אומרים. בפעם השלישית הוא כותב: דבר אחר.

אומר הרבי, כאן רש"י מלמד ומרמז איך מתדרדרים מ"אנכי ה' אלוקיך", עד עשיית העגל, ויצא העגל הזה הדבר הראשון זה שכשאתה לומד משהו "יש לתרגמו בשני פנים": יש לו עוד פירוש. מזה נשתלשל אחר כך שהוא נהי' יש ומציאות, זה כבר

”יש אומרים ויש מדברים” זה הישות שלו מדבר, ועד שהוא נהי” דבר אחר”, נבדל לגמרי.

לוקחים שיחות של הרבי, מתרגמים אותם אחרת ועד שהסך הכל, הסוף פסוק הוא, שמה שכתוב כן – הכוונה לא, מה שכתוב יום – הכוונה לילה, מה שכתוב מותר – הכוונה אסור. במילא זה אסור, זה לילה, זה לא.

ממה זה נובע? האם זה נובע מהתעמקות בלימוד השיחה? האם זה בגלל שהוא התעמק ולמד את השיחה? לא ולא. זה נובע מדעות קדומות. דעות קדומות שנמצאות במוח ובלב במשך שנים. זה לא מתחיל מכ”ז אדא, זה לא מתחיל מכ”ח ניסן, זה מדעות קדומות והדעות הקדומות, הם הם שמבארים ומסבירים את הדברים האלה בשיחות.

הרבי שליט”א אמר פעם שכשאני”ש יצאו מרוסי והיו בפוקינג, הוא שמע שהדיבורים שם הם, שיש ”אונוזערע” ויש ”עולמשיע”. תמיד היי ידוע, להגדיר עולמשיע כליטווישע, ’הונגרישע’, וה’פויילישע’, ושם האמרה היתה שיש ’אונוזערע’ ו’עולמשיע’. הרבי אמר שזה מאוד מצא חן בעיניו והוא סיפר את זה לרבי הקודם והרבי הקודם מאד נהנה מזה.

’אונוזערע’, אני”ש, זה לא ליהנחות העולם. שיהי מה שיהי, יהודי צדיק, חשוב, הכל זה הנחת העולם שעולם זה במציאות ואלוקות זה בהתחדשות, חב”ד, אני”ש, הרבי הכניס בנו שאלוקות זה בפשיטות. למרות שכתוב שזה יהי לעתיד לבא, אבל מעין זה נמצא ויש אצל כל אחד ואין אז צריך לעבוד על זה, אבל אלוקות זה בפשיטות וכשאלוקות בפשיטות אז לא לומדים פשטליך ולוקחים את הדברים של הרבי כפשוטם ומפרשים את דברי הרבי כמו שהרבי התכוון, כמו שהוא דיבר אותם וכמו שהוא אמר אותם.

געגועים עזים לגאולה

יש שיחה שהרבי מגדיר בה את ענין הגלות. הרי ידוע שהגלות זו ירידה צורך עליו, מה זה ירידה צורך עליו? – הכוונה הפנימית, המטרה, התכלית של הירידה, זה העליו. עוד יותר מזה, בזמן הירידה כבר מכינים בעצם את העליו, אשר במילא פנימיות הכוונה של הירידה זה כבר העליו

אבל, אומר הרבי, מהבן-אדם יידרש שני דברים. דבר אחד לדעת בבטחון גמור בזמן הגלות, שהגלות זה ירידה צורך עליו, ופנימיות הכוונה זה העליו וזה המטרה ובמילא זה רק העלם והסתר זמני.

אבל יחד עם זה, מצד שני הוא צריך גם לעמוד בגעגועים גדולים לעליו, בגעגועים

גדולים לגילוי אלוקות.

דוקא הירידה הזאת, שלמרות שהוא יודע שהירידה הזו היא זמנית והתכלית זה העלי', אבל היא צריכה לעורר בליבו געגועים עזים וגדולים לגאולה.

וכך זה גם עכשיו. בטוחים אנחנו מעל כל ספק "כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד". זה דברי נבואה ואין ספק וספק ספיקא שהרבי שליט"א יבריא ויגאל את עם ישראל. זה יהי'. מה שנעשה ומה שלא נעשה כבר לא ישנה שום דבר כי הדבר יהי' בטוח וזה יהי' בדורנו וכולם יראו שדברי הרבי מתקיימים במילואם.

אבל, יחד עם זה, כשרואים את המצב ההווה ומסתכלים על הרבי ורואים את ההגבלות, זה צריך לזעזע עד עמקי הנפש, זה צריך לא לתת מנוח, לא להיות בשגרה, זה צריך להוציא מן הכלים, זה צריך לשבור את הלב.

לפרסם בבטחון לכל עם ישראל

אבל, שני הדברים הולכים ביחד, את הזעזוע הזה, את הרגשות האלו, את הלבביות הזו, את כל זה להכניס במה שאנחנו מאמינים ויודעים שהרבי שליט"א יתגלה, לא לפחד משום דבר ולמסור את זה לעם ישראל ולהיות לגמרי בטוחים בזה. אם אנחנו נהי' בטוחים בזה, כל המצב שלנו גם יהי' אחרת. כמו שהרבי אומר שאם אנחנו יודעים שיהנה הנה זה בא', שאנחנו נהי' אלה שנגאל, שאנחנו נהי' אלה שנצעד יחד עם הרבי שליט"א בגאולה האמיתית והשלימה, המוח צריך להיות אחר, הלב הוא אחר והמחשבה דיבור ומעשה צריכים להיות אחרים.

בפרשת ויקהל הרבי דיבר על אהבת ישראל, על אחדות ישראל ואהבה אמיתית בישראל ועל אחת כמה וכמה בחסידים. כשאב אחד לכולנו וחושבים על האב אחד ואכפת מהאב אחד וחיים את האב אחד.

בזה צריכים להיות מונחים ואז כאשר כולנו נהי' יחד וניקח את הדברים כפשוטם ובתמימות ובאמת ובאמונה טהורה, אז האור הגדול של אמונה שישרה בתוכנו הוא זה שיפשוט החוצה ויכבוש החוצה.

האור והאמת, הרבי, נמצא אתנו והוא נותן לנו את כל הכח להפוך את העולם. אנחנו כולנו משפיעים ולא מושפעים מאף אחד, רק משפיעים, רק לוקחים מהרבי ומוסרים, לא מקבלים מאף אחד, ויש את הכח וכולם מקבלים מאתנו, אבל צריך שאנחנו נקבל מה שהרבי נותן. אם רק זה יהי' בתוכנו, אז נראה שזה רק נסיון ואז נזכה כולנו במהרה בימינו ממש, לראות את הרבי שליט"א, ולא רק אז אלא כבר עכשיו, לראות את הרבי שליט"א מתגלה ומלך ביופיו תחזינה עינינו.

(דברים שנאמרו בכינוס לחיזוק האמונה, אה"ק - כ' מר-חשוון ה'תשנ"ד)

התקופה בה אנו נמצאים עתה, גורלית ביותר, לנו חסידי חב"ד, לעם ישראל ולעולם כולו. זוהי תקופה משונה מאד וקשה להגדרה

התקופה הגורלית

כאשר ראה השטן שמאבקי החוץ שהוא ניהל אינם מצליחים, ניסה ר"ל להלחם מבית ומנסה להפריד בין הדבקים • עלינו להתחזק יחד כגוף חזק ומלוכד מסביב לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א • לפנינו מכתב מיוחד שכתב הרה"ח ר' משה סלונים ע"ה לאחר כ"ז אדר תשנ"ב, בו מנתח בבהירות את המצב בתקופה זו והדרך להגיע לגאולה השלימה

בס"ד, חג הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשנ"ב

התקופה בה אנו נמצאים עתה, גורלית ביותר, לנו חסידי חב"ד, לעם ישראל ולעולם כולו. זוהי תקופה משונה מאד, קשה להגדרה. זוהי תקופה בה איש הישר בעיניו יעשה. אין ליכוד ודעה אחידה, אין קו אחיד בין העסקנים והמוסדות. מוסדות העל בחב"ד נמצאים במצב של "על", מבלי לתת את הדעת על מה שקורה. אינם מחוויים שום דעה, אינם מתוויים דרך במבוך שנוצר. וכאשר איזה גוף, שהיה צריך להיות מוגדר כ"על", מנסה לפעול, הרי עוסק הוא בעניינים שוליים, ומבליט את הפניות שלו בנושא.

זה מצב העניינים נכון לעכשיו. ברור שמצב זה לא יוכל להמשך לאורך ימים ח"ו. לכולנו ברור שאנו נמצאים כעת באיזה תקופת מעבר, באיזה טרמינל לקראת טיסה ליעד לו מחכים זמן רב. גם בעת שהיה בטרמינל מחפש כל אדם את הסדר והארגון ולא את הבלאגן. לכולנו ברור הוא שגם בעת השהות בטרמינל:

אי אפשר להתעלם מהמצב המיוחד והבלתי רגיל שקרה בחב"ד.

אי אפשר להתעלם ולעבור לסדר היום בחיים הפרטיים ובחיי המוסדות.

אי אפשר להתעלם מחוסר הבהירות וחוסר התפקוד בגופים הצבוריים שלנו.

אי אפשר להתעלם מפער דעות והשקפות המאיים לפלג ח"ו את חב"ד.

למען האמת, לא התברכה תקופתינו, באישים בעלי דעת רחבה ובעלי השקפה יציבה ואיתנה. ידוע לכולנו באיזה תוארים כינו חז"ל את אופיים ודמותם של אנשי תקופה קשה וגורלית זו. במילים פשוטות אפשר לומר, ששתי תכונות עיקריות מאפיינות את בני תקופת עקבתא דעקבתא דמשיחא. האחת, חלישות וצמצום המוחין, והשניה, הרגשה וניפוח האגו האישי. ברור מאד שעם שני כלים כאלה, קשה מאד לשפוט נכונה בין ערכים והשקפות עולם. ברור מאד לאיזה תוצאות תביא שפיטה כזו.

איך בכל זאת יכולים בני תקופתינו, על אף תכונתם ואופיים, להגיע אל האמת?

הדרך לכך היא פשוטה ביותר. אין לנו אלא דברי בן עמרם. זאת אפשר לעשות כאשר האדם מתפשט מהאני שלו, עד כמה שאפשר, בבחינת "בטל רצונך מפני רצוני" ולא כאשר המגמה להוכיח שדברי הרבי מתאימים להשקפתי, וכן כאשר דוחק הצידה את ההגיון שלו. אז יכול הוא למצוא בדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, את הדרך הנכונה. כיצד לנהוג וכיצד לחשוב. ואמנם, הרבי שליט"א, נתן לנו שפע של כלים ודרכי חשיבה גלויים בכל ריבוי שיחותיו הק' ובכל ריבוי אגרות הקודש שלו.

הדרך לאמת פשוטה ביותר. אין לנו אלא דברי בן עמרם. זאת אפשר לעשות כאשר האדם מתפשט מהאני שלו, עד כמה שאפשר, בבחינת "בטל רצונך מפני רצוני" ולא כאשר המגמה היא להוכיח שדברי הרבי מתאימים להשקפתי

לפני שננסה להציץ באוצרותיו הק', ולנסות לדלות משם קו ברור ודרך סלולה, ננסה לאתר כאן בקצרה את הבדלי ההשקפות בנושא "המשיח", כפי שמתבטאת היום בין אנ"ש והתמימים. חלוקת הקבוצות היא די ברורה. אלה המכונים בשם "הבלתי שפויים" ואלה המכונים בשם "השפויים". נשתדל לאפיין כל קבוצה בנפרד.

הבלתי שפויים: זוהי קבוצת אנשים שראשם

בעננים. הם מחכים לנסים ונפלאות, ולוקחים את פירוש שנה זו ת.ש.נ.ב. שהיו נפלאות כפשוטו. הם מחכים כל רגע לביאת המשיח, ומאמינים בלב שלם שהרבי הוא המשיח שעומד להתגלות ברוב פארו והדרו. את האוירה הזו הם מקרינים בסביבתם הקרובה והרחוקה, כל אחד לפי טבעו ותכונותיו. קבוצה זו מוכנה להתמסר לפעילות בענין זה, ואינה מתפעלת שיש מנגדים להשקפת עולמם. האמונה שהנה הנה מתגלה המשיח, מתבטאת אצל אנשים אלו גם בחיים הפרטיים שלהם וגם באופן פעילותם במוסדות.

השפויים: זוהי קבוצת אנשים, העומדים איתנים בשתי רגליים על האדמה, ואינם מרחפים בשמים. הם מאד מציאותיים ומתרחקים מדימויות. הם דואגים למוסדות שלהם עשרות בשנים, והקימו קשרים וגשרים עם צבור אנשים. הם חוששים שנושא המשיח ירתיע אנשים אלו, ולכן נמנעים מלעלות נושא זה בפרסיה. ובמילא במידה מסוימת הולך הנושא ודועך גם אצלם. קבוצה זו טוענת שנכוו קשות מנושא מיהו יהודי ואינם מעוניינים לחזור שוב על אותה שגיאה. קבוצה זו נאבקת נגד הבלתי שפויים בכל מיני דרכים, ואינם מאפשרים להם להתבטא כראוי.

למעשה, אין קבוצה זו עשויה מחומר אחד, כשם שגם הבלתי שפויים לא קורצו מחומר אחד. אפשר להבחין בתוך קבוצה זו, שתי תת קבוצות מנהיגות שהטביעו את חותמם על הקבוצה כולה:

א. תת קבוצה שטוענת שנושא זה, שהרבי הוא המשיח, וגם הקאך במשיח, לא היה אף פעם בסלנג של חסידים. דברו תמיד על רבי ועל התקשרות ולא על משיח.

ב. תת קבוצה שניה הרואה את עצמה תמיד כשפיץ חב"ד וכקבוצה עילית המתווה

דרך בחב"ד במיוחד בשטח ההתקשרות לרבי. במילא אינם יכולים להשלים עם העובדה שאנשי "שוליים בחב"ד" (כפי השקפתם), שרק מקרוב התקרבו לחב"ד – תגנוב מהם את ההצגה.

היושבים על הגדר: למעשה יש קבוצה שלישית בחב"ד, והיא המהוות 90% מכלל אנ"ש. קבוצה זו בלתי מוגדרת ובלתי מזוהה. הם נוטים למעשה לכאן ולכאן. אך גם בתוכם הרי חלק הגון מהם, גיבשו לעצמם במשך הזמן. דבקות לצד אחד בהתאם למשיכתם הטבעית.

מדברי מלכינו משיחנו

קוים רבים עוברים כחוט השני בשיחותיו הק', קוים אלה מלמדים אותנו איך עלינו להתנהג. נתייחס כאן לשתי נקודות מעניינות שמהם אפשר ללמוד הרבה מאד. א. הנהגה עפ"י טבע ולמעלה מהטבע. ב. מיהו המשיח.

א. הנהגה עפ"י טבע ולמעלה מהטבע:

במאות רבות של שיחות קודש הדגיש כ"ק אדמו"ר שליט"א שיש לפעול באופן של למעלה מהטבע, באופן של "לכתחילה אריבער". היו תקופות שדרש לפעול באופן של אורות דתוהו בכלים דתיקון. ידועה אגרת הקודש שהתפרסמה בזמנה, בה דרש ממנהלי המוסדות להרחיב את הפעילות גם במצב כשאין כספים להחזיק את הקיים. באגרת זו מדגיש הרבי שמי שמייעץ אחרת אינו חסיד ואינו עסקן.

מצד שני היו הרבה שיחות והוראות המגבילות את הפעילות ומצמידות את העסקן לפעילות רק כשיש מקור טבעי לכסף. השלוחים והעסקנים, שהיו שקועים בחובות, והיה קשה להם לכסות את הפעילות היום יומית, ישבו על מדוכה זו, כיצד עליהם לנהוג בסבך הזה של שתי ההוראות המנוגדות.

יש לציין שהתלבטות זו של השלוחים, אינה שייכת לשיחה הידועה בענין "נשמות התוהו". אדם שבטבעו הוא פזרן דורשים ממנו עבודה באופן של הגבלות, כי הוא מטבעו נמשך לפעילות של "לכתחילה אריבער". ואילו אדם שבטבעו הוא מצומצם ומוגבל, דורשים ממנו עבודה של "לכתחילה אריבער" ולפעול מעל ליכולתו, באופן של נפלאות ונסים.

שנים רבות שהרבי שליט"א נותן לנו את ההרגשה בעת ההתועדויות שהנה משיח בא. וכהרף עין נמצא את עצמנו בבית המקדש, ותהיה שאלה בקשר לברכה אחרונה. וזה בניגוד גמור למצב הגשמי בו אנו נמצאים כעת.

אנו כחסידים חייבים להתייחס לדברים אלו בשיא הרצינות, וברור שצריכים לחוש את אותם הרגשות (לפי ערכנו כמובן), ותחושה זו יש להעביר גם למקורבים שלנו.

שנים רבות שהרבי שליט"א נותן לנו את ההרגשה בעת ההתועדויות שהנה משיח בא וכהרף עין נמצא את עצמנו בבית המקדש, ותהיה שאלה בקשר לברכה אחרונה. וזה בניגוד גמור למצב הגשמי בו אנו נמצאים כעת.

הרבי גם דחף אותנו שנחיה עם המשמעות של ראשי התיבות של השנה ובמיוחד עשה זאת בשנת אראנו נפלאות. הוא דרש להסתכל כך גם בענייני עסקנות וכו'. והרי אנו בתור חסידים צריכים להתייחס לזה במלוא הרצינות.

אפשר להסביר זאת בדרך פשוטה מאד. הרבי מסביר מה נדרש כיום, ומה היא העבודה שכל חסיד ועסקן צריך להתאים את עצמו אליה. ברור שזה צריך להיות הקאץ של החסיד, להתאים את עצמו לצו השעה. אך הרי את הבחירה החופשית לא לקחו מאתנו, וכאשר חסיד ועסקן אינו זורק את עצמו לתוך הקאץ הזה של הרבי, אלא להיפך זורק את עצמו להגבלות של הטבע, אזי עליו לנהוג על פי הטבע. על דרך סיפורו של החסיד ר' אברהם פריז. כ"ק אדמו"ר הריי"ץ נ"ע, ביקש איזה ענין מאחד ההסידים באמריקה. החסיד ניסה "להתווכח" עם הרבי, אולי כדאי לעשות אחרת. הרבי ענה לו שיתכן והוא צודק, ולכן שלא יעשה כפי שאמר בתחלה. החסיד נבהל מהדברים. אך הרבי הרגיע אותו ואמר "מיין מושכל ראשון איז א נבואה קטנה, טאמער עס ווערט בא דיר ספקות ווערט בא מיר אויך ספיקות".

דוגמא לדבר: היו שלוחים שהשתמשו בנושא "מיהו יהודי", כסיבה ונימוק מדוע לא לעסוק כיום בנושא של משיח, אך האמת הוא שסיבה זו הוא מעשה לסתור במשך השנים דיבר הרבי שליט"א מאות שיחות בענין מיהו יהודי. אלה היו שיחות מאד חריפות בתוכנם. הרבי כינה זאת בשם הגזירה האינמה. האוירה הזו של השליחות השפיעה מאד על כל החסידים ועאכו"כ על השלוחים. וכמובן שהשלוחים העלו נושא זה של מיהו יהודי במקום מגוריהם. שלוחים רבים נתקלו בבעיה שבגלל הנושא הפסיקו לתת כסף לחב"ד. מאות מכתבים מהשלוחים הגיעו אל כ"ק אדמו"ר שליט"א בטענה שהנושא פוגע בכספי התרומות שהם מקבלים.

השיחות בענין מיהו יהודי היו מאד חריפות וכמובן שהשלוחים העלו את הנושא של מיהו יהודי במקום מגוריהם. אך אלה שהתלוננו שנפגעו כספית, 'הצליחו' להוציא מהרבי הוראה שהם לא צריכים לטפל בנושא הזה

השלוחים הצליחו להוציא מהרבי הוראה שהשלוחים לא צריכים לטפל בנושא זה. ישנם שלוחים הטוענים כיום, שהיתה שגיאה להכניס את נושא מיהו יהודי. טענה זו צריכה להדליק אצלנו אור אדום.

איך יכל להיות הוה אמינה ששליח זאל זאך נישט קאכן בנושא מיהו יהודי, בנושא עליו דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א בלהט בלתי רגיל שבוע אחרי שבוע במשך יותר מ-16 שנה ובכל העתונות בעולם דובר על זה בהרחבה. ואם לא בזה יהיה הקאץ של שליח, אז במה צריך להיות הקאץ של שליח. יתירה מזה. חלק גדול מהשיחות היה נגד העובדה שמכרו את מיהו יהודי עבור בצע כסף. הרבי הסביר שלכסף אין ערך ולא

יביא שום תועלת לקדושה אם הוא בא ממקורות של הזנחת נושא מיהו יהודי. והרי השלוחים היו צריכים לקיים הוראה זו בראש וראשונה, ולא לכתוב לרבי שליט"א שנושא זה מפריע להם בעיר ובעה"ב אינם רוצים לתרום בגלל זה. ברור שח"ו לקוות

שכך יהיה גם בענין של משיח. שלוחים צריכים להעמיד את עצמם באופן של למעלה מהטבע ולכתחילה אריבער, אך כאשר אינם כך אזי בהחלט צריכים ללכת בדרכי הטבע.

ב. מיהו המשיח:

במשך הדורות לא היה נושא המשיח בסלנג החסידים. את הנושא העלה כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח בתחלת נשיאותו בו הוא הדגיש שדורנו הוא האחרון לגלות והראשון לגאולה. יחד עם זאת הדגיש הרבי מיד בהתחלה שהרבי הוא המשיח. נושא זה בה בהדגשה גם במאמר הראשון שאמר בתחלה לא נתנו החסידים את דעתם לכך. אבל הרבי העלה נושא זה עשרות פעמים בכל מיני צורות ובמיוחד כאשר הביא תמיד את הרמב"ם מספ"א של הלכות מלכים. החסיד ר' אברהם פריז היה הראשון שהביא רעיון זה בגלוי ובפרסומים שלו הוא כתב על הרבי מלך המשיח. כאשר יצא בפרסום הידוע שלו, כתב על כך מספר פעמים לרבי

ולא היתה תגובה על כך. גם לאחר שהדפיס ופרסם את הכרוז לא היתה תגובה על כך, תגובת הרבי הגיעה רק לאחר שחסידיים כתבו לרבי על כך והתריעו על הסכנה הגדולה שיכול להיות בפרסום הדברים. רק אז נאמר לו "לגנוז" את הפרסומים. לאחר גניזת פרסומים אלו המשיך הרבי ביתר שאת בהגדרת מיהו המשיח.

דוגמא מעניינת לגישה זו אפשר להביא מהשיחה הידועה משמע"צ תשמ"ה נגד אמירה זו. החסידים נבהלו מתוכן השיחה והפסיקו לחזור בגלוי על אימרה זו שהרבי הוא המשיח, אך שנה לאחר מכן בהתועדות שמע"צ תשמ"ו שוב דיבר הרבי על הענין שהרבי הוא המשיח ודיבר על כך בהרחבה רבה. לפני מספר שנים הוציאו אנשי סטמאר חוברת, ובה הוכיחו שהרבי הוא הדוחף את החסידים לאמירה זו כי תמיד הוא אשר מעלה זאת בהרחבה.

נושא זה שהרבי הוא המשיח, לא היה שום חסיד מעלה על הדעת לומר זאת על דעת עצמו. הרבי הרגילנו לומר זאת. הדברים אפילו קבלו משנה תוקף בשיחות המוגהות כמו קונטרס "בית רבינו שבבבל".

יתירה מכך. היו כמה וכמה הוראות בהם הרבי נתן רשות לדבר על כך בפרהסיא ולדוגמא: התשובה להרב מיהנסבורג שהרבי אמר לו בענין זה "מתאים לתנאי המקום". הענין לא מופרך אך מתאים לתנאי המקום.

כולנו רוצים שמש"ח יבוא, כולנו מאמינים שאין משיח יותר טוב מאשר הרבי שליט"א. כאשר אנו מקבלים אור ירוק מהרבי שאפשר לדבר על כך היו צריכים לרקוד ברחובות, ולא להתפעל משום הגבלות ולא לנסות לבנות על עצמו הגבלות ולהיות כמו אותו "מושקה" של הפריץ.

נושא זה שהרבי הוא מלך המשיח, לא היה שום חסיד מעלה על הדעת לומר זאת על דעת עצמו. הרבי הוא שהרגילנו לומר זאת. הדברים אפילו קיבלו משנה תוקף בשיחות המוגהות כמו קונטרס "בית רבינו שבבבל" ושיחות נוספות

מספיק שפעם אחד יגלה הרבי את דעתו הק' שאפשר לדבר על נושא זה, וכפי שגילה זאת לאותה אשה שכתבה, עליה סיפר ר' לייב גרונר. אך כאשר החסיד או השליח מנסה לשאול שוב ושוב את הרבי, ורוצה "אריס קוועצן" תשובה שלילית, הרי לפעמים מצליחים בזה, ו"זוכים" לקבל תשובה כזו. מענין היה לראות באיזה שמחה פרסמו תשובה זו ואיזה תשובה פרסמו בשמחה גדולה כל כך?? שאסור לומר על הרבי שהוא משיח!!! ר"ל!!! מעניין היה לראות, תמים בן תמים, צועק באסיפת הרבנים למחרת חג השבועות בקשר לתשובת הרבי, "אני תמיד טענתי שאסור לדבר על זה... נו... מי צדק???

ולמעשה: אנו נמצאים עתה ברגעים האחרונים של הגלות, השטן בעצמו מרקד ביננו כי איננו רוצה שהגאולה תבוא. הוא מנסה להלחם מבחוץ, אך הוא לא מצליח כי העולם כולו עומד ומצפה לגאולה השלימה.

כאשר ראה השטן שמאבקי החוץ שהוא ניהל אינם מצליחים, ניסה ר"ל להלחם מבית ומנסה להפריד בין הדבקים. והתוצאה זה בכה וזה בכה, זה צועק יחי... וזה מפסיקו. זה מדבר מהלב וזה סוגר השדורים. אברכים ובחורים רבים שבתחלה היו מלאי התלהבות, החלו מסתובבים במחשבות שונות ולא יודעים להשית עצות בנפשם. כותב שורות אלה שמע בחור רציני מתבטא: "הרי הוא רק ראוי להיות משיח וראויים כאלה היו כל האדמו"רים", כך מתבטא בחור בשנת תשנ"ב, כאשר כולנו מצפים להתגלות המשיח בכל רגע...

ובכלל כמה וכמה הוראות נשאר תלויות באויר ולא מנסים לקיימם. ולדוגמא:

א. ההוראה בכנס השלוחים "להביא לימות המשיח". שזה תפקיד השלוחים כיום לעסוק בהבאת ימות המשיח. שיחה זו נאמרה כחידוש לגבי מה שעשו שלוחים עד היום במשך 40 שנה.

ב. ההוראה מכ"ח ניסן תנש"א, לעשות כל שביכולתינו להביא את המשיח שיהיה אורות דתהו בכלים דתיקון.

ג. ריבוי השיחות שנאמרו התפרסמו אחרי כ"ח ניסן.

עלינו להתחזק יחד כגוף חזק ומלוכד מסביב לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, ולראות איך לקיים הוראותיו הק' לפרסמו ולגדלו בכל העולם כולו, באם אנו נהיה איתנים בדעותינו אזי ילכו כולם אחרינו כי כולם מחכים ומצפים לשמוע מה בנינו.

בעת כזו אסור לנו לגמגם אלא לומר דברים ברורים מתוך אחדות מלאה. יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד ובודאי מיד נאו יתגלה בכל פארו והדרו ויוליכינו קוממיות לארצנו הקדושה.

...כל הענין בא רק בגלל
זה שהקב"ה בחסדו הגדול
רצה להביא את בני לעלי'
הכי גדולה . . לכן "עלילה
נתלה בו" ונעשית ירידה לפי
שעה (ע"ד מש"נ "ברגע קטן
עזבתך") ובחיצוניות (רק
למראה עינים), בכדי להביא
את העלי' שלא בערך . . עלי'
נצחית שאין אחרי' הפסק כלל.

(משיחת ש"פ כי תשא
ה'תשנ"ב - מוגה)

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר